



## بسمه تعالی

### جلسه هفتم استاد حسینی ۲۳ اردیبهشت ۱۴۰۳

عنوان بحثمون جذابیت رسانه است و چه راهکارهای جایگزینی برای این جذابیت ها پیدا کنیم. اول از همه ما یه تعریف از رسانه داشتیم، گفتیم رسانه یه منبعی هست که یه سری اخبار، اطلاعات و پیام‌ها رو در اختیار مخاطبش قرار میده. قبل از این و تا چند دهه قبل این رسانه‌ها یک طرفه بودن مثل رادیو، تلویزیون، روزنامه، اخبار، اطلاعات، پیام‌ها رو به مخاطبین‌شان می‌دادند در عصر جدید که عصر دیجیتال بهش میگیم رسانه وسیله تعاملی شده یعنی همزمان که اونها پیام‌هایی رو به ما میدن ما هم می‌تونیم پیام‌هایی رو باهاشون مبادله کنیم و اون مخاطب هم نقش داره در شکل‌گیری رسانه، ماندن رسانه، بقای رسانه و تغییر و تحولاتی که در رسانه اتفاق میفته.

رسانه‌ها شامل همه چی بودن دیگه شامل رادیو، تلویزیون و کلیه سایت‌ها، فضاها، مجازی و شبکه‌های اجتماعی مانند بازی‌ها و گیم‌ها و... اینا همه میشن چی؟ میشن رسانه، ما داریم درمورد همه رسانه‌ها صحبت می‌کنیم. چرا اصلاً رسانه‌ها الان انقدر جذابن؟ گام اول برای اینکه بدانیم چرا رسانه‌ها جذابن اینه که ببینیم چه نیازهای رو پوشش میدن رسانه‌ها مثلاً این که جوون شما میشینه پای بازی کامپیوتری و بازی میکنه و ساعت‌ها میگذره نمی‌تونید بلندش کنید از پای رسانه چه نیازهایی رو ازش برطرف میکنه؟ هیجان، تفریح و سرگرمی، ایجاد اعتماد به نفس و... درمورد باقی رسانه‌ها هم چیزهای مختلفی وجود داره و فرد نیاز داره که ابراز وجود کنه در اونا. این ابراز وجود یه احساس رضایتی بهش میده و ابراز وجود و احساس رضایت حالش رو خوب میکنه. نیازهای مادی رو برطرف میکنه، نیاز به مفید بودن، خیلی وقته تو اون بازی‌هایی که داره بازی میکنه یکی رو که میکشه علاوه بر اینکه احساس قدرتمندی و قوی بودن بهش میده احساس مفید بودن میکنه.

یه علت که جوان‌ها پناه میبرن به رسانه نیاز به دوست و نیاز به احترام و محبت گرفتن هستش، یکی باشه دوستش داشته باشن و دوست‌شان داشته باشه و به صورت مجازی برطرف. شما فکر کنید در دنیا واقعی بچه میره فوتبال بازی میکنه همیشه ترس اینکه بخور زمین زخمی بشه هست حتی بعضی از بچه‌ها قلدری میکنن و اذیت میکنن بچه‌های دیگه رو ولی بازی کامپیوتری که میکنه دیگه همین کاری هست و اذیت هم نمیشه گرچه که همش به صورت مجازیه و در دنیای واقعی به اون اندازه کاربرد نداره. جوان نیاز به چی داره؟ هیجان، جوان‌ها معمولاً هیجان‌خواه هستن دیگه خب ما میگیم بابا پسر من مدام پای بازی مدام، پای این فیلم‌ها است خب باید بگردم ببینم کدوم از این نیازها برای اون برآورده نمیشه. شما فکر کنید یه کسی که الان دسترسی به تمام مقالات دنیا و به تمام کتاب‌های دنیا داره حالا از طریق اپلیکیشن داره و خب وقتی تمام مقالات رو داره میخونه و تمام مطالب علمی روز رو میتونه



سرچ کنه. مدام داره خودش رو رشد میده و به خود شکوفایی میرسونه بنابراین این نیاز به خودشکوفایی باز هم میتونه از طریق رسانه برطرف شه ولی بستگی به اون شخصی که داره از رسانه استفاده میکنه داره که دنبال کدام یکی از اینا باشه و دنبال هر کدوم باشه همونو پیدا میکنه مثلاً ما اگر داریم توی یه پارک قدم میزنیم یا داریم از خونه میریم به سمت مدرسه، هر جا دنبال هرچی که بگردیم یا ذهنمون دنبال هرچی که باشه همونو پیدا میکنه مثلاً اگر همش بگیم چقدر این خیابون کثیفه و سطل آشغال ها رو خالی نمی کنن، هر جا رو نگاه کنیم زباله پیدا میکنیم. در مورد استفاده از رسانه هم همین هستش دیگه بستگی داره شخص دنبال کدوم باشه همونو پیدا میکنه.

اتفاقاً یکی از اساتید صحبت میکرد درمورد دیجیتال شدن آموزش و در دوران کرونا خیلی همه ترسیده بودن آهی بچه ها دیگه به فنا رفتن بعد میگفتن که وقتی هم که بچه ها به مدرسه میرفتن خطر کم نبود به هر حال از تصادف سرویس های مدرسه گرفته تا ربوته شدن توی کوچه و خیابون هایی که تنها و... ایشون قصد داشت مقایسه کنه و بگه که آموزش مجازی هم مانند حضوری رفتن خطراتی داره ولی نوع آسیب و خطر تفاوت داره با هم اما به نظر من بسیار از مادران به فرمایش شما در مهمونی ها ملاحظه اینو میکنن که دیگه وقتی بچه تبلت یا گوشی دستش بگیره دست به وسایل صاحب خونه نمیزنه خود والدین هم که به صحبت کردن و خاله بازی و دورهمی خودشون میرسن و خب این در دسترس بودن و راحتی استفاده یکی از دلایلی هست که تا زمانی که آگاه نشن راه درست رو یاد نمیگیرن و اینکه چه جوری ما با رسانه ها باید برخورد کنیم که نه تنها بدین نباشیم بلکه موج سواری بلد باشیم یعنی بچه های ما و دانش آموزان ما باید به طوری باشن که نه تنها نترسن و خودشون رو به آب بزنن یا به قول ما سوار قطار فناوری و دیجیتال بشن بلکه خودشون اصلاً موج ایجاد کنن، خودشون ترند بشن، خودشون اصلاً بتونن تولیداتی بکنن و کارایی انجام بدن یا اصلاً اونا پیش برنده قطار بشن. پیشبرنده موج بشن و موج رو ایجاد کرده باشن و این خیلی مهمه در ایجاد این نگرش برای والدین و برای معلمین، معلمینی که دارن تربیت میکنن نسل آینده رو این نگرش رو درشون ایجاد بکنن. خیلی مهمه که به جای ترسوندن بهشون یاد بدیم چی کار بکنن، آموزش بدیم و بهشون تفکر نقاد آموزش بدیم، اینکه از همین موقعیتی که الان دارن، از این رسانه هایی که در دستاشون هست بتونن استفاده های مفیدی بکنن. اصلاً یک جمله داشتیم از ما می پرسیدن میخواهید در آینده چیکاره شوید میگفتیم که میخواهیم دنیا رو به جای بهتری برای زندگی تبدیل کنیم یادتونه واقعاً بچه ها هم باید این شکلی باشن یعنی دنیا رو تبدیل به یک مکان بهتری برای زندگی بکنن برخلاف آنچه که ما الان توی بیشتر جوانان و نوجوانان میبینیم.

پایان مبحث

جلسه هفتم استاد حسینی

۱۴۰۳/۲/۲۳